

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

nr 1981

NYTT

UFO-NYTT är en tidskrift för medlemmar inom
Västerbergslagens UFO-förening.
UFO-NYTT utkommer 4 gånger per år.

FRÅN REDAKTIONEN

Så har ett nytt år kommit en bit på väg och vi har
sett de första små blommorna i rabatten och det
känns riktigt skönt. Det känns som vår.

Under första kvartalet har det varit ganska lungt
på rapportfronten. Det var stor skillnad från i
höstas då det ringde nästan varje kväll i en hel
månad.

Vi har i alla fall kunnat få iordning vårt första
nummer för iår och det är i stort sett inga
sensationer men lite smått och gott.

Torontofallet fortsätter med en mycket intressant
artikel denna gång och vi hoppas att kunna avsluta
fallet helt nästa gång. Det ligger ett stort antal
översättningar från UFO-REPORT som kommer i
nästa nummer. Det är ont om lokala rapporter så
vi tog med lite internationellt material.

Vi har haft årsmöte med långfilm och föreningsträff
med långfilm. Det verkar som om det är den rätta
melodin att få träffas på mötena. Vi har rätt många
videobandfilmer att visa framöver. Hoppas att
Föreningsträffen den 15 maj lockar många medlemmar.

ANSVARIGA UTGIVARE

Hans Berglöf Gudrun Andersson Berith Manzanares
Bernt Berglund

PRENUMERATION OCH MEDLEMSKAP

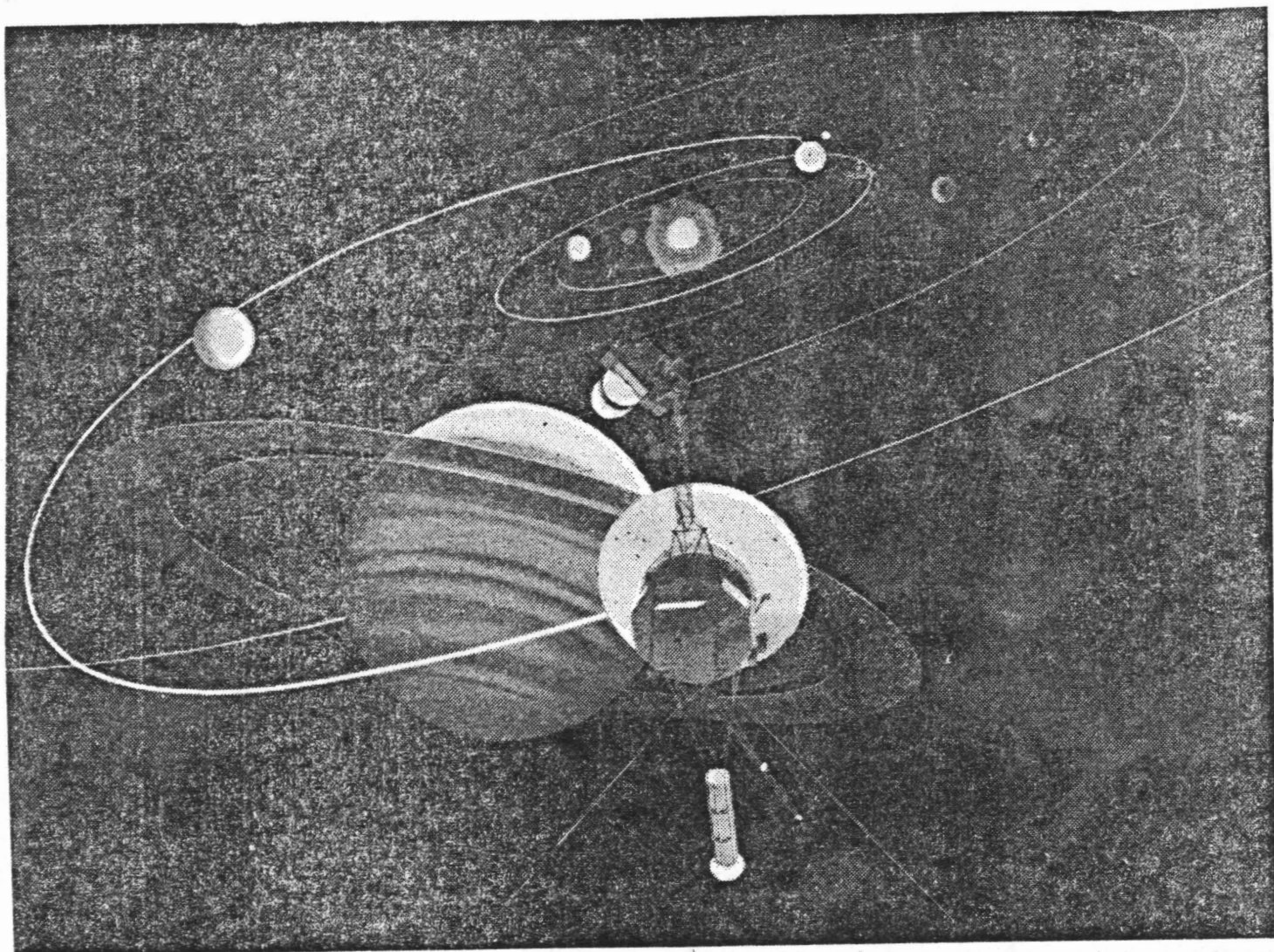
Medlemskap för 1981 är 30 kronor

Ungdom under 16 år 20:- kronor

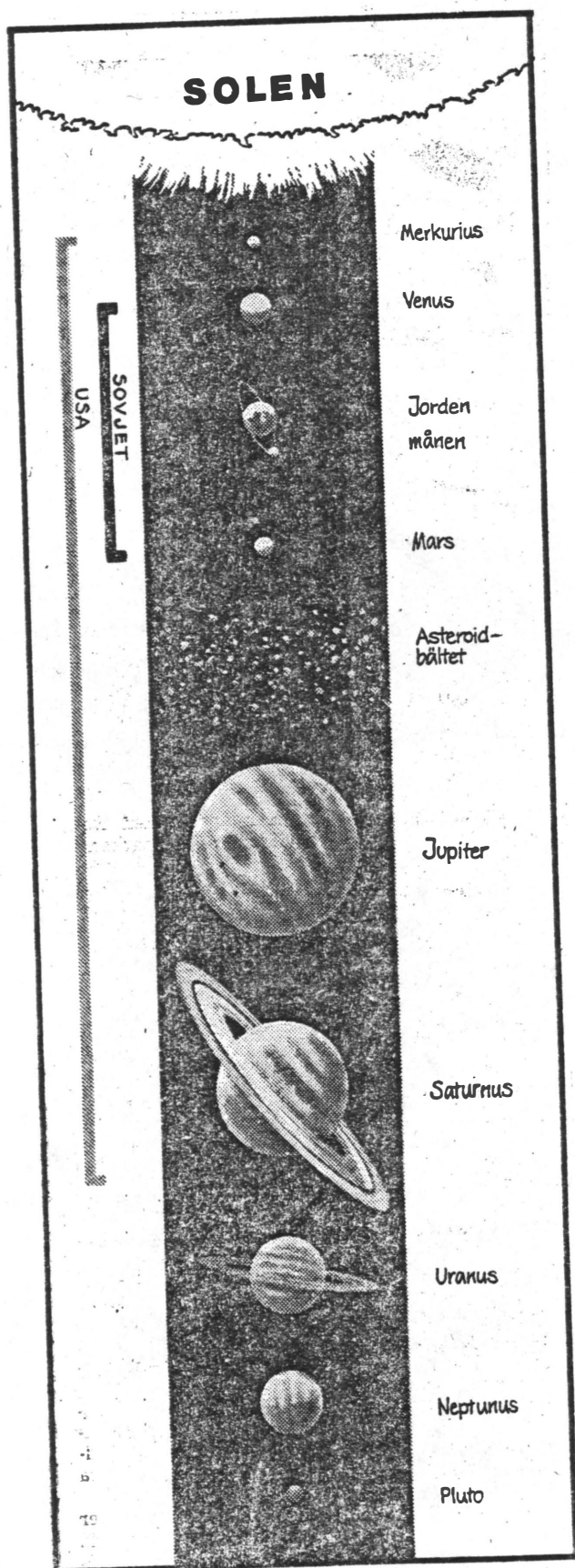
Adress: Box 71 771 01 Ludvika Postgiro 16099-4.

1989 har vi sett allt

▲ Drygt tre år har färden tagit — med en medelhastighet på 180 000 kilometer i timmen. Här är Voyagers bana — från jorden, via Jupiter som passerades våren 1979, till Saturnus.

***Flygande tefaten
lockar allt fler***

Skissen över solsystemet visar hur överlägsen ledning USA har i den interplanetariska rymden — i fråga om avverkade planeter. I verkligheten är skillnaden i räckvidd enormt mycket större — avstånden mellan planeter, i synnerhet de yttre, är starkt nedkrympta.

Venus för het

Sovjet har haft framgångar med utforskning av vår grannplanet inåt i solsystemet — den evigt molntäckta Venus. Man har lyckats landa fallskärmsburna sonder som sändt data från planetens yta och bl.a. rapporterat en temperatur på cirka 480 grader Celsius. Ett par av de ryska Venera-sonderna har även sändt bilder av sin närmaste omgivning. Ingen av Venuslandarna har fungerat längre än en timme — de har kollapsat i hettan.

Sex amerikanska robotar anlände till Venus i december 1978. Dels en "buss" som slungade sin last av fyra mindre sonder in i planetens täta atmosfär — de sände informationer om dess olika skikt innan de kraschade mot marken. Dels en Venus-kretsare som vid det här laget har kartlagt nästan hela planetens yta med instrument som "ser" genom molnlagren.

Några år tidigare hade USA:s Mariner 10 sändt tretusen bilder medan den passerat Venus — på väg mot Mercurius, solsystemets innersta planet. Det är den enda besökare Mercurius hittills haft — och den lilla "solbrända" planeten avslöjades med 4 000 närbilder som en tvilling till månen med liknande luftlöst kraterlandskap.

USA längst bort

USA:s fjärrsonder har nått även ofantligt mycket längre ut i solsystemet än någon sovjetisk robot. Medan de ryska utflykterna stannat vid Mars (och de kan knappast betecknas som lyckade) har de amerikanska "långtradarna" Pioneer 10 och 11 — följda av de mer avancerade Voyager 1 och 26 — fortsatt bortom Mars, genom det vidsträckta asteroidbältet, fram till Jupiter, och levererat enastående närbilder både av jätteplaneten och dess fyra största månar.

Två av fjärrsonderna — Pioneer 11 (förra hösten) och nu senast Voyager 1 — har strukit tätt förbi Saturnus, den väldiga ringplaneten som redan medeltidens astronomer betraktade med häpnad genom sina primitiva teleskop, men som knappast ens science fiction-fantaster vågat hoppas få se på nära håll.

Sonderna jagar vidare med en medelhastighet av cirka 180 000 kilometer i timmen. De kommer under årens gång att passera de yttersta planeternas banor. Men det tar 40 000 år innan någon av dem kommer i närheten av ett annat solsystem. Det är långt till stjärnorna.

FAKTA OM UFO
 FINNS ATT KÖPA
 Hos VÄSTERBERGSLAGENS
 UFO-Förening pris 5:-
 Box 71
 771 01 LUDVICA.

— Vi har fått veta mer om Saturnus under de senaste veckorna än under de sekler som gått sedan teleskopet uppfanns!

Så säger forskarna på Jet Propulsion Laboratory — NASA:s stora rymdcenter utanför Los Angeles — medan man granskar lavinen av närbilder som Voyager 1 sänder från den ringomgivna planeten, den näst största i vårt solsystem.

Drygt tre år hade rymdroboten Voyager varit på väg mot det avlägsna målet — i dagens läge ca 4 000 gånger längre bort från oss än månen. Om en jumbojet kunde flyga samma sträcka med toppfart skulle det ta drygt 200 år. Trots det enorma avståndet låg sonden vid framkomsten inte mer än 1,9 mil vid sidan av den planerade kursen. Tala om precision...

Voyager passerade i dykning strax utanför Saturnus yttersta ring, gjorde ett svep under ringarnas plan, och rusade sedan uppåt igen i en snäv sväng förbi planeten, slungad av dess gravitation som av en jättelik släggkastare — allt medan TV-kamerorna gick för full maskin. Ca 18 000 unika färgbilder hann Voyager 1 ta under passagen. (Våren 1979 sände sonden samma antal bilder från planeten Jupiter och dess största månar.)

Förutom de två TV-kamerorna arbetade ett tiotal mätinstrument på att avlocka Saturnus dess hemligheter — planeten som övervägande består av väte och helium och är så stor att den skulle kunna svälja över 800 jordklot. Ett ofantligt gasklot, komprimerat i djupet och kanske med en liten fast kärna — ändå är planetens

medeltäthet inte mer än 0,68 (vattnets täthet=1) så om det fanns ett tillräckligt stort hav att placera jätten i, skulle den flyta som en kork. Tidigare okända röda fläckar — dock inte så stora som Jupiters — har upptäckts i Saturnus stormande atmosfär.

Tills för några år sedan trodde astronomerna att Saturnus hade tio månar. Efter besöket av Voyager 1 (och Pioneer 11 förra året) beräknas nu antalet månar uppgå till sexton. I de starkaste teleskop på jorden

har de största månarna bara kunnat ses som ljuspunkter. På Voyagers bilder framträder de som skrovliga, kraterärriga klot av sten och is.

Saturnus-månen Titan — största månen i solsystemet — är omgiven av ett kompakt, orangefärgat molnlager. Man har trott att dess atmosfär kunnat skapa en "drivhus-effekt" — tillräcklig värme för livsprocesser — men nu har Titan visat sig vara alldeles för kall: Ytemperaturen ligger under 180 minusgrader. I sådan

köld kan där finnas hav av flytande kväve!

Saturnus berömda ringar: Före Voyagers besök räknade man med att de var sex till antalet. Men ju närmare rymdspanaren kom, desto fler enskilda ringar blev synliga. Innan Voyager ännu passerat som närmast planeten hade forskarna på JPL hunnit urskilja ett 90-tal på datorbehandlade bilder. Hela fältet av ringar började alltmer se ut som räfflorna i en väldig grammofonskiva. Nu har siffran stigit

till minst 500 separata ringar — det kan i verkligheten röra sig om ett tusental.

Tidigare gissades att ringarna skulle bestå av myriader kringvirvlande block av sten och is — möjligen splitter efter ett par månar som krockat. Nu anses den hypotesen inte räcka som förklaring till ringarna. De tycks utgöras av mycket varierande material. I vissa områden är partiklarna troligen inte större än dammkorn, och dessutom uppladdade av statisk elektricitet. Det skulle kunna

förklara de mörka fläckar — ibland utdragna som ekrar — som förekommer i den breda mellersta ringen. Fläckarna behåller sin form i timtal, trots att ringens inre regioner roterar snabbare kring planeten än de yttre.

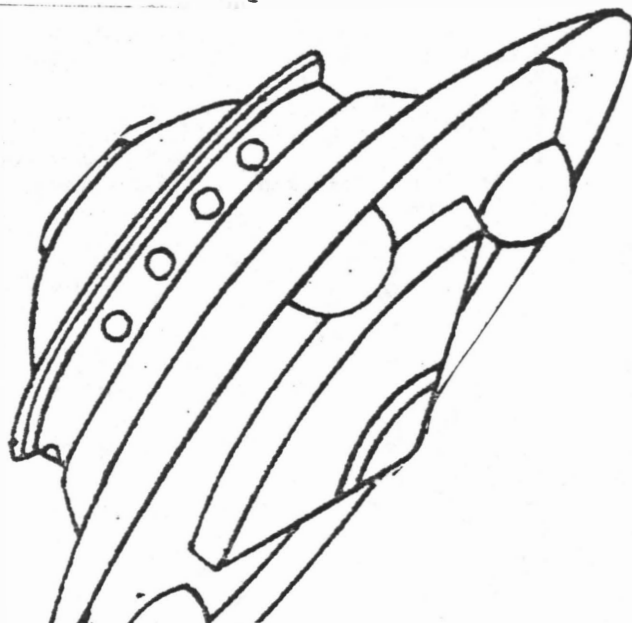
Varje liten partikel i ringarna utgör en satellit som virvlar runt planeten — det är som svärmar av "mikro-månar". Ständiga sammanstötningar måste förekomma — det som ursprungligen kan ha varit stenblock har malts ned till

pulverform. Ett par av ringarna är något excentriska — de vinglar som illa medfarna cykelhjul. I den nyupptäckta smala yttersta ringen har materialet lagt sig som något slags strängar eller senor, inflätade i varandra.

Det är med Saturnus som med de flesta andra himlakroppar som vi hunnit börja utforska under den ännu unga rymdåldern — kring varje ny upptäckt som görs staplas omedelbart ännu fler nya frågetecken. Voyager 2 — som är på väg och

kommer fram till Saturnus den 27 augusti 1981 — börjar nu programmeras för försök att lösa de nya gåtorna.

Voyager 1 försvinner ut ur solsystemet — medan Voyager 2 ligger i sådan bana att den passerar tätt förbi två planeter till: Uranus 1986 och Neptunus 1989. När det skett har USA kammat igenom praktiskt taget hela vårt solsystem. (Med undantag för den yttersta kända planeten, Pluto — men den vandrar i excentrisk bana och ligger f. n. innanför Neptunus.)

FLYGÄNDE

TEFAT

Familjens mest skakande ögonblick: 'VI BLEV JAGADE AV

Rapporter om flygande tefat strömmar in dagligen. De flesta kan avvisas med en naturlig förklaring, andra fortsätter gäcka vetenskapsmännen. Här blev en hel familj vittne till ett oförklarligt fenomen. Och alla blev bestulna på en timme av sitt liv...

Reportage: JEAN CARR

■ Det hände just då bilen nådde krönet på den lilla backen utanför Stanford-in-the-Vale några mil sydväst om London. John Manns syster Frances Farrow satt bredvid honom i framsätet, och i baksätet på den gamla Vauxhallen sov hans fru Gloria och deras båda döttrar, Natasha, 5, och Tanya, 3.

Klockan var exakt halv tio på kvällen då familjen körde från Johns mor.

John kastade då och då en blick på sin klocka. Han var orolig för att de inte skulle hinna fram till bensinstationen i Pangbourne före tio, då den stängde.

Tio minuter i tio kom de fram till Pangbourne. Men bensin-

macken var redan stängd och de var tvungna att fortsätta. En mack med sedelautomat lite längre fram blev räddningen.

Då de kom till Stanford-in-the-Vale var klockan kvart över tio. Det hade varit en varm sommardag med klarblå himmel. Men nu föll skymningen. Ett par större moln började torna upp sig, men månen spred ett kallt sken över landskapet. Sikten var så bra att de kunde se flera kilometer framåt, då de kom upp på den lilla kullen.

Det var då John och Frances gjorde upptäckten: Ungefär två kilometer längre fram syntes ett klart, vitt ljus på himlen. Det påminde om en bilstrålkastare.

— Vakna Gloria! Titta där borta — ett flygande tefat, skämtade John.

Hans fru vaknade till med ett ryck. Hon såg också det mystiska skenet och sa:

— Det är alldeles för stort för att vara en stjärna.

Ljuset ändrade inte position och John började bli verkligt nyfiken. Skulle han stanna och kliva ur?

Han bromsade in och rullade sakta framåt längst ut på vägkanten, när Gloria pekade mot ett hus och sa:

— Stanna inte här. Vi kan väcka dom i huset.

John fortsatte ytterligare hundra meter. Nu såg han och Frances ett rött, blinkande sken till höger om det vita. Det verkade som om ljuset närmade sig

dem...

John drog åt handbromsen, men lät motorn gå. Han hoppade ur bilen. I samma ögonblick tycktes månen gå i moln. Han kunde i varje fall inte se den längre. Det hördes ett allt starkare ljud.

— Det kom inte från något flygplan. Det var mer ett svi-schande ljud eller som när ett tåg bromsar och hjulen grisslar mot skenorna, förklarade han senare.

— Så dök månen upp igen. Jag såg ett jättelikt ovalt föremål ungefär trettio meter ovanför marken. Det rörde sig myc-

ket långsamt.

— Det kom rakt mot oss. Körde rakt över bilen och lik-som drev iväg över träden till höger och bort över ett fält. När det avlägsnade sig kunde vi se undersidan, formad ungefär som en djup tallrik. Runt kan-ten lyste starka lampor.

Barnen hade vaknat och tryckte nu näsorna mot bak-rutan för att kunna se ordentligt. Just då ropade Gloria med panik i rösten:

— Skynda dig John, hoppa in i bilen. Det landar!

John hade bara kört ett par hundra meter, då han upptäckte att de inte längre befann sig på den gamla, välbekanta vägen. Han kunde inte påminna sig att han svängt eller att det överhuvud taget fanns någon avtagsväg här.

ETT FLYGANDE TEFAT!

Det var en drömlig upplevelse. Mörkret hade slutit sig kring dem och de kunde inte längre se över häckarna som växte längs vägen. John tittade på hastighetsmätaren. Han körde drygt 60 kilometer i timmen och hade fyrans växel i.

Han hade en märklig känsla av att bilen skulle ha styrt sig själv om han släppt ratten!

Plötsligt befann de sig i det lilla samhället Faringdon. De hade inte kört förbi någon skylt som visade var de befann sig, men de kände igen sig ändå. Trots att klockan var halv elva låg gatorna tomma. Så dags borde det ha varit massor av män-

niskor ute, på väg hem från pubarna. Men familjen såg inte en själ.

De fortsatte hemåt. Efter en liten stund sa Frances tyst:

— Jag vill inte skrämma upp er, men det är någon som följer efter oss...

Snett bakom bilen, på mindre än 200 meters håll, jagade en stark ljusstråle dem.

Den försvann så fort de närmade sig gårdar och hus eller då de körde igenom någon by. Men så fort de var ensamma ute på landsvägen, fanns strålen där igen.

RAF har en flygbas i Brize Norton drygt en mil från Faringdon. Det är den största militära flygbasen i hela Storbritannien. John Mann ringde dit så fort familjen kommit hem till Brockworth.

— Jag skulle vilja rapportera att jag och min familj sett ett mystiskt föremål som flög på mycket låg höjd. Det var för ungefär en timme sen.

— Jaha, svarade mannen på flygbasen, korpral Gibson. Det skulle alltså ha varit någon gång kring kvart över elva då...

John tittade automatiskt på sin klocka. Till sin förvåning såg han att den var över tolv. Det var något som inte stämde. De borde ha varit hemma för över en timme sen.

Han kände sig alltför omtumlad för att ens försöka berätta om det där med tiden. Därför gav han bara en kort beskriv-

Tefatet svävade 30 meter över familjens bil

ning av vad de varit med om.

När John la på luren såg han Gloria stå och stirra på väggen. Frances tittade också på sin klocka. Liksom hans egen visade den på kvart över tolv.

De enades slutligen om att det måste ha tagit längre tid än beräknat att köra den nya, för dem dittills okända vägen. Men de kunde inte begripa varför.

Efter den egendomliga och lite skrämmande bilturen ville inte Gloria att Frances skulle köra hem på egen hand. Men Frances hade bestämt sig. Så hela familjen följde henne ut till hennes bil. Just innan Frances gav sig iväg sa femåriga Natasha:

— Lova att du inte vevar ner fönstren, faster. För då kanske

du blir uppsugen.

När Natasha kom hem från skolan dagen därpå sa hon att hon berättat, att de sett ett flygande tefat. Läraren hade bett henne att teckna av "tefatet". Teckningen hade satts in i Natashas pärm.

John hade också funderat över vad de varit med om. På vägen hem från byggnadsfirman där han jobbade hade han bestämt sig för att återvända till Stanford.

— Jag tänker försöka hitta den där vägen vi hamnade på, sa han till Gloria.

Gloria, Frances och hennes man Ronald bestämde sig för att följa med.

De stannade på exakt det ställe där John först bromsat in. Just där Gloria sett ett hus.

Men där fanns inget hus. Bara en tom äng...

De kunde heller inte hitta någon avtagsväg. Inte heller någon förklaring till varför resan kvällen innan tagit en timme längre än vanligt...

På torsdagkvällen, fyra dygn efter det att de sett den mystiska ljusstrålen, upptäckte John ett band av röda utslag på bröstet.

På fredagen drabbades även Gloria av kliande utslag. Men på henne blossade de upp på vänster arm och på ena vaden. Flickorna klarade sig däremot. På lördagen fick de höra att Frances också känt av utslagen.

Tefatet rörde sig sakta mot bilen och gick ner för landning.

— Dessutom har jag ett stort blåmärke på benet, sa hon. Hon visade dem ett stort ovalt blåmärke på utsidan av högerbenet strax under knäet.

Ett dygn senare slog exakt likadana blåmärken upp på både Gloria och John!

Någon vecka senare väcktes Gloria av att Natasha grät och gick in till henne. Flickan tycktes inte känna igen henne. Om och om igen upprepade hon:

— Var är mamma? Jag vill att mamma ska vara här...

Uppenbarligen hade Natasha haft en mardröm. Och den kom tillbaka ytterligare två gånger de närmaste nätterna. Gloria försökte få sin dotter att säga vad det var som skrämde henne. Till slut berättade hon det

motvilligt:

— Det är en massa underliga människor med konstiga ögon som stirrar på mig. Och så har någon tagit dig och pappa. Ni är i ett annat rum.

Gloria försökte få flickan att berätta mer. Men då svarade hon bara:

— Du vet ju vad som hände. Du var ju själv där.

John försökte förgäves få tag på korpral Gibson vid Brize Norton-basen. Tredje gången han ringde fick han tala med flyglöjtnant Kenefick, som berättade att deras undersökning var klar.

— Det fanns varken civila eller militära flygplan i området kvällen den 19 juni. Vi har inte heller fått in några andra rapporter om något ovanligt.

I slutet av juni blev John riktigt ordentligt förkyld. En kväll gick han och la sig tidigt, febertrött och snuvig.

Som i en dröm såg han sig själv i bilen på den smala mörka vägen. Han bromsade in och stannade bilen vid en stark ljuskägla som kom någonstans uppfraån.

Hela familjen lämnade bilen och gick in i ljuskäglan. Plötsligt sögs de uppåt och kom in i något slags luftfarkost. De befann sig i en korridor och började gå mot tre dörrar längst bort i gången. Utan att säga ett ord gick John

in genom en av dem, Gloria och barnen försvann in genom den andra och Frances valde den tredje.

Det var ganska mörkt i rummet som John kom in i och han hörde en röst som sa åt honom att sätta sig ner.

John fick sen veta att han liksom de andra skulle få något slags medicin eller drog. Han kände hur hans ben spändes fast vid stolen och att något stack till strax under knäet.

Fem minuter senare kunde han röra sig igen. Han gick ut i korridoren. Snart var de alla samlade där igen. Utan att säga något återvände de till dörren som de kommit in genom och liksom flöt ner genom ljusschaktet. Väl nere på marken satte de sig i bilen och körde därifrån.

John vaknade till igen. Detta var det märkligaste han varit med om. Och än mer förundrad blev han då han talade med sin syster Frances. Hon hade haft en liknande dröm bara ett par dagar tidigare...

Naturligtvis diskuterade familjen vad de varit med om. De talade också med sina närmaste vänner om upplevelsen. Och ju mer de pratade om det, desto mer övertygade blev de om att de sett ett UFO — ett flygande tefat.

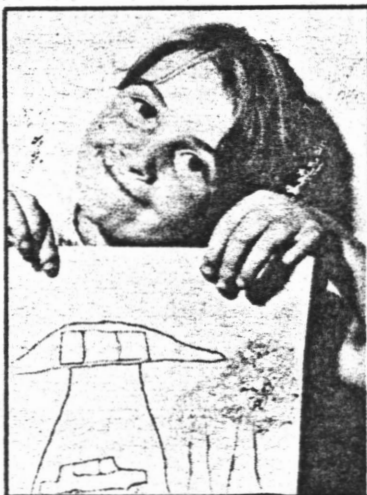
Gloria beslöt sig slutligen för att ta kontakt med ett UFO-sällskap. Familjen fick fylla i ett frågeformulär och kontaktades sedan av Frank Johnson, pensionerad zoolog vid Aston University i Birmingham, en av UFO-sällskapets intervjuare.

Han fick se teckningen som Natasha gjort i skolan dagen efter den märkliga upplevelsen. Hon hade ritat ett tefatsliknande föremål med fönster. Från tefatet strömmade en bred, gul ljusstråle ner mot familjens bil. Teckningen påminde i allt om vad John drömt.

Då ingen längre kunde komma på några fler detaljer tyckte Frank Johnson att de kunde försöka med hypnos. Kanske skulle de på så vis få fram fler uppgifter om vad som hänt.

Hypnosterapeuten Geoffrey M'Cartney ställde upp på experimentet. Men eftersom Gloria var gravid och småflickorna var så unga, utsattes bara John och Frances för hans behandling.

Vad de berättade under hypnos gjorde historien än märkligare...

Natasha med teckningen av tefatet och ljusstrålen som lyser på bilen.

Familjen på den plats där tefatet landade: John, Frances, Gloria, Tanya och Natasha.

"Det skulle bli panik om allt material om UFO släpptes"

föreningens målsättning

- att påvisa den faktiska existens av oidentifierade föremål.
- att genom upplysning om UFO få det allmänt accepterat som realitet.
- att skapa opinion för att problemet blir föremål grundläggande vetenskaplig prövning.
- fungera som kontakorgan för allmänheten i UFO frågor.
- att genom vår anslutning till Riksorganisationen UFO Sverige arbeta för att påvisa allvar bakom UFO-fenomenet.

VET NI OM ATT JESUS KOMMER SNART?

Av min dotter hörde jag berättas en mycket sällsam händelse. En kyrkoherde i Värmland och hans hustru var ute på bilresa, och mötte vid vägkanten en liftare, en långhårig ung man i jeans. De stannade och tog upp honom, han satte sig i baksätet och efter en stunds tystnad sa han till sina medpassagerare i bilen: "Vet ni om att Jesus kommer snart?" Då händer det ofattbara: När kyrkoherden vände sig mot mannen för att svara honom var han plötsligt försvunnen, bara borta.

Omtumlade åkte paret till en polisstation för att berätta sin upplevelse, och möttes av svaret från en häpen polis: "Det var förunderligt det här, ni är det sjunde paret som berättat samma sak, som upplevt samma ofattbara händelse!"

En väninna till min dotter, en frimodig och glad pingstvän, berättade det här i ett brev. Hon hade varit på sängarresa i Värmland och hört kyrkoherden berätta det här. Och pingstflickans spontana kommentar var denna: "Tänk vad härligt att Gud kan sända änglar i jeans med sitt budskap, halleluja!"

* * *

Händelsen lämnade mig inte när jag skulle lägga mig på kvällen. Jag låg och samtalade med min hustru om vad det kunde betyda, och när jag somnat vaknade jag gång på gång med orden ringande i mina öron: "Vet ni om att Jesus snart kommer tillbaka?"

Orden intog mig, arbetade i min hjärna, skapade syner och väckte en iver och en glädje i mitt hjärta. Vad betydde det? Måste Gud sända hemliga budbärare att påminna oss om en av bibelns huvudsanningar, när budskapet därom alltmör tystnar i våra kyrkor?

FÖRENINGSTRÄFF I SÖDERBÄRKE

Fredagen den 3 april hade Västerbergslagens UFO-förening träff i Söderbärke.

Ett 25-tal medlemmar hade mött upp till en liten gemytlig träff.

Gudrun redovisade de lokala händelserna och upplyste om att det är lungt med observationerna. Endast ett fatal rapport har inkommit.

Ordförande Hans Berglöf hade fått en inbjudan från Västerås och ifall det var några som var intresserade skulle anmäla sig på en gång.

Ordförande rapporterade också från Riksstämman i Stockholm.

UFO-tidningar har börjat sålts i Ludvika rapporterade Bernt. Vidare togs frågan upp om vidstående artikel som kommit till oss från Radiostation HCJB i QUITO ECUADOR. Bernt lyssnar på stationen och brevväxlar med dem

och har spelat in radioprogrammet där denna händelse upplästes. Bernt Skrev till station och frågade vad händelsen stod i för tidning och till svar fick vi urklippet tillsammans med en fråga hur vi i UFO-föreningen ställde oss till denna händelse. Det blev en intressant diskussion som kommer att delges radiostationen HCJB.

En UFO-film visades som var i läskigaste laget som hette "Den krympande hämnaren". Kvällen avslutades med kaffe och dopp.

Ryssar söker utomjordiska civilisationer

MOSKVA (TT-TASS)

Sovjetiska vetenskapsmän förbereder nu ett försök att få kontakt med utomjordiska civilisationer. Man ämnar sända radiosignaler till ca 15 av de solliknande stjärnor som ligger närmast vårt solsystem, på mellan tio och femton ljusårs avstånd.

De sovjetiska planerna avslöjades på tisdagen av Vsevolod Troitskij, korresponderande ledamot av sovjetiska vetenskapsakademien och chef för sektionen "sökande efter artificiella kosmiska signaler" inom akademiens radioastronomiska råd.

De budskap som veten-

skapsmännen tänker sända blir ett slags "rymdlandskap", bilder av vår sol mot en bakgrund av omgivande stjärnor. Bilderna kommer att visa solen på det sätt som de eventuella mottagarna kan se den.

Troitskij medgav att utsikterna att projektet skall lyckas är "mycket små". Men han anser att sådana experiment ändå är nödvändiga, för att man skall kunna utarbeta nya metoder och på så vis öka chanserna till framgång.

— Sökandet efter utomjordiska civilisationer är ett sökande efter något som är teoretiskt helt möjligt, underströk han.

Första protostjärnan funnen

Astronomer i Australien har hittat den första kända protostjärnan — en stjärna i vardande — i en galax utanför vår egen. Astronomerna, som arbetar vid två observatorier utanför Canberra, säger att detta är det första direkta beviset på att stjärnor fortfarande bildas i andra delar av universum.

Protostjärnan finns i Stora Magellanska molnet, den galax som ligger närmast Vintergatan på ca 150 000 ljusårs avstånd. Upptäckarna är Harry Hyland och Terry Jones från Australien. Ian Gatley från Storbritannien och Eric Backlin från USA.

Mannen som försvann

● Det jag nu skall berätta hände när jag var 15 år. På den tiden fanns inga nöjen på den plats i Norrland, där vi bodde. Därför brukade jag och en kamrat gå på bönemöten för att få lite omväxling. Min mor, som var ensam hemma med hunden, ville jag skulle stanna hemma — men vi gick i alla fall. Månen sken så fint då vi gick hem och det var 25 minusgrader. Det knarrade under pjäxorna, där jag ensam gick, sedan jag skilt från min kamrat.

Bäst som jag går där kommer en man och följer efter mig. Jag blev rädd och sprang tills jag måste stanna till för "mjälthugg". Det un-

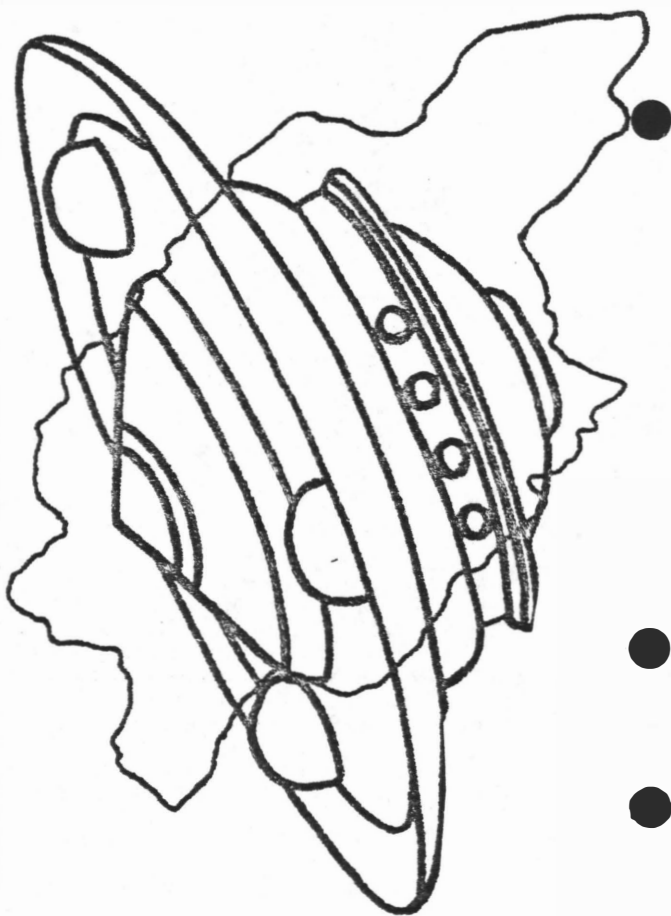
derliga var att mannen fortsatte gå framåt, men det hördes ingenting, inget knarrande, fast det var kallt.

Jag försökte springa vägen upp mot mitt hem. Vid backens krön vände jag mig om för att se om mannen alltså var efter mej. Han stod nere på vägen och såg mot mej — så lyfte han båda armarna — och försvann.

Jag sprang in till mor och berättade vad som hänt. Sen fick jag frossa som räckte till morgonen. På morgonen talade mor om att hunden morrat och rest ragg hela natten.

Vem var mannen och vart försvann han?

Edla Bentzen, Undrom

Såg borlängebon ett "flygande tefat"

BORLÄNGE (DD). — Var det ett UFO?

Den frågan ställer sig en man i Tjärna som på onsdagen ringde till DD. Han rapporterade att han vid halvsex-tiden på onsdagskvällen sett ett mystiskt flygande föremål över Borlänge.

Föremålet var upplyst av ett

klart gulaktigt sken och flög fram utan ett ljud.

— Jag trodde först att det var ett flygplan som kom, berättar mannen. Men flygplan brukar ju föra blinkande ljus i grönt och rött. Det här föremålet hade ett stabilt gulaktigt sken och var dessutom betydligt mer upplyst än ett flygplan brukar vara.

Föremålet dök upp vid hori-

sonten över Romme och försvann norrut över stan på några minuter.

— Jag kunde se konturerna av föremålet tydligt, säger mannen. Det såg ut som en flygplans kropp, men däremot kunde jag inte se några vingar.

— Det konstigaste var dock att jag inte kunde höra något motorljud alls. Jag tyckte att

det flög på så låg höjd att man borde ha hört motorljudet om det verkligen hade varit ett flygplan.

Observatören har själv ingen aning om vad det var han såg.

— Litet mystiskt tycker jag allt att det var, säger han.

Kanske någon av DD:s läsare kan ge besked? Hör av er till DD i så fall.

"Tefatet" - var det en DC 9:a?

BORLÄNGE (DD). Diskussionen om det "flygande tefatet", varom DD skrev i gårdagens tidning, går vidare. Under torsdagen berättade Kerstina Görlin i Skräddarbacken att hennes dagbarn, sjuåringen Thomas Persson, också såg ett lågt flygande, ljudlöst föremål på onsdagseftermiddagen när han var ute och åkte pulka.

Så här berättar Thomas, som är en ovanligt skarpt och iakttagande kille för sin låga ålder.

— Jag var ute och åkte när det kom två flygplan. Det första lyste gult och gick lågt — alldeles ovanför trädtopparna. Jag kunde se en lucka under planet. Några vingar såg jag inte och inte lät det nånting heller.

Strax efteråt kom ett annat plan som lyste grönt och rött och hördes mycket väl. Det var det inget konstigt med, enligt unge Thomas.

En teori som DD-fotografen Per-Olof Eriksson fört fram (som man även tror ute på Dala Airport) är att "tefatet" helt enkelt var ett flygplan. Dvs den DC 9:a som användes som

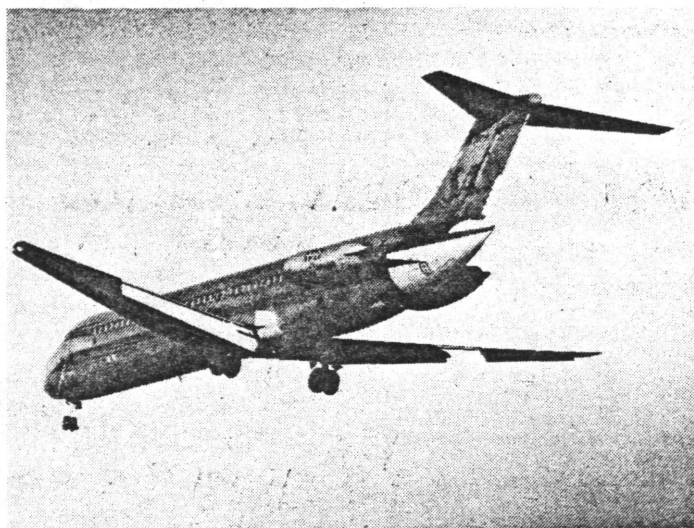
skolplan i samband med den pilotutbildning som pågått på flygfältet under veckan.

Gulaktigt sken

DC 9:an, som är ovanlig i dessa trakter, "snurrade runt" fältet ideligen och gick dessutom upp och ner oupphörligt. Till yttermera visso hade planet ett gulaktigt sken eftersom det var upplyst inuti. Det gick också väldigt tyst. Angående det fenomen som syntes i Torsång på måndagen har Lars Andersson (Vader-Lasse) på Kulturarvet i Falun en förklaring.

— Jag har kollat upp ljus-skenet och funnit att det varit fråga om lysraketer som sköts i samband med att I 13 i Falun hade övning. En major som jag talat med har bekräftat riktigheten i min teori, säger Lars Andersson.

— Däremot är en upptäckt som gjordes på Dådran för en dryg månad sedan fortfarande utan förklaring, fortsätter Lars Andersson. Där fanns det märken i den nyanlagda isen som tycktes härröra från något hett föremål som ställts ner på is-skorpan. Det var fritt från snö just där. Nu har väl märkena försvunnit genom det växlande klimatet, men konstigt var det.

Är det här "tefatet"? Det handlar om en DC 9:a som under veckan använts i samband med pilotutbildning på Rommehed. Den är tystgående och har i övrigt egenskaper som mycket väl kunnat förvilla allmänheten. (Foto: Per-Olof Eriksson).

...eller en meteorit?

LUDVIKA (DD). Det mystiskt flygande föremålet, som det rapporterades om i torsdagens DD från Borlänge, har observerats av flera personer i Ludvika.

I lägenhet på Ludvikagård var det flera personer som kunde se föremålet, som kom på låg höjd och rörde sig i riktning från Östansbo och in mot stationen.

Iakttagelsen gjordes strax före klockan 19.00. En man,

även han bosatt på Ludvikagård, såg föremålet och han är övertygad om, att det var en meteorit. Enligt hans observationer rörde sig föremålet från söder mot norr och den svans som kännetecknar himlafenomen av det här slaget var fullt synbar. Mannen ifråga har som hobby, att studera stjärnhimlen och han är helt säker på sin sak.

— Meteoriten gick låg, uppges det, och det kan alltså vara fråga om ett nedslag men var detta bör ha skett är omöjligt att säga.

MEDLEMSKAP I VÄSTERBERGSLAGENS UFO-FÖRENING

Under det första kvartalet har det inkommit ett litet antal medlemmar. Vi sände ut inbetalningskort med sista numret av UFO-NYTT i december-80. Antagligen har Du glömt bort det eller tappat bort inbetalningskortet-sånt händer.

Vi gör så här att Du får en tidning fast Du inte har betalt in medlemsavgiften och så sänder vi med ett inbetalningskort.

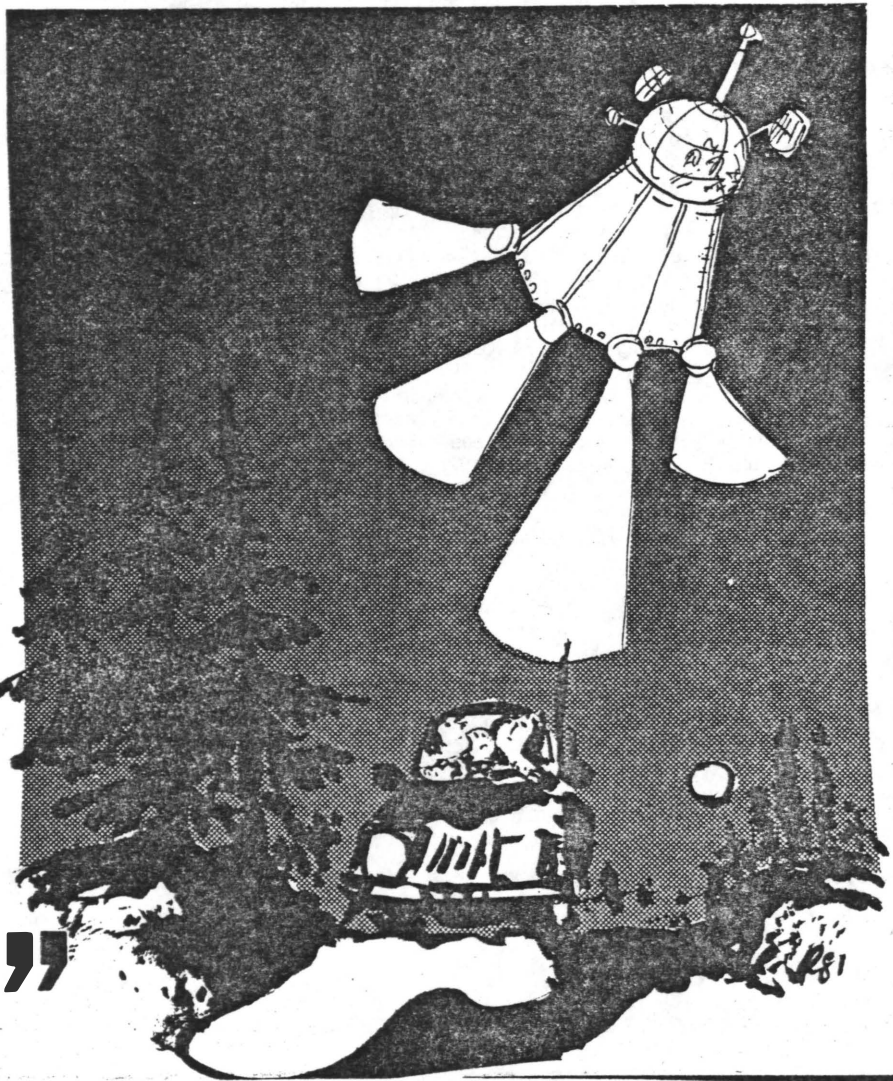
Du som redan har betalt medlemsavgiften får ditt medlemskort med tidningen. Men är det så att Du tycker vår tidningen är dålig och att Du vill ha något annat i tidningen så säg det till OSS. Men tycker Du att tidningen är rätt så bra så låt andra veta det. Hjälp till att stödja tidningen genom att skaffa nya prenumeranter eller sänd in händelser och artiklar Du finner i de tidningar Du läser och tycker att andra skall få läsa.

Lands reporter

Inger Wennerlund:

"Är jag galen— eller var det ett UFO jag såg?"

LAND nr 6 den 6 februari 1981

Varför bromsar inte bilarna in? undrade vi. Ser folk inte den här konstiga grejen som sänker sig ner ur molnen över vägen? Inte kan väl vi vara de enda i raden av bilar som först ser två klart lysande strålkastare. Och sedan någonting annat som liknar en upplyst kupol med någon sorts ställning under. Och att det är lampor eller strålkastare på ställningen?

Det var jag som körde bilen. Bredvid mig satt min man Göran och i baksätet 10-åriga Pelle. Det var tredjedag jul, sen eftermiddag och vi var på väg från Norrtälje mot Stockholm.

– Men vad farao, sade Göran, inte går väl trafikplanen så här lågt och så långt bort från Arlanda vid inflygningen.

– Ser ni den där upplysta kupolen högst upp. Kan det vara en helikopter? undrade jag.

Göran vevade ner rutan och lyssnade.

– Det hörs inget motorljud, sade han.

Ingen bil framför mig bromsar, jag har bilar bakom och kommer mig helt enkelt inte för att stanna. Vi ser »apparaten» sänka sig ner ur molnen framför oss. Vi passerar under den och jag tror att jag kör runt 60 km i timmen. Genom bakrutan ser både Pelle och Göran den upplysta kupolen och ljusen under.

Jag kör ifatt taxin

Vi i bilen känner oss plötsligt ensamast i världen! Ingenting vi sett tidigare liknar den här apparaten. Vi samlar ihop oss för att åtminstone kunna beskriva var vi sett »vårt UFO».

»Brottby», står det på en skylt och då är klockan 17:20, lördagen den 27 december 1980.

En taxibil kör om oss och jag trycker ner gaspedalen för att hinna ifatt och få ljus nog för att se bilnumret. Vi memorerar HNG 441. Han måste väl ha sett också?

– Tänk på honung, säger Pelle.

– Du måste ringa tidningen, säger Pelle när vi kommit hem till Stockholm. Det måste vara fler som har ringt dit.

Jag är lite feg och väntar med att ringa den stora tidningens nattredaktion tills klockan är 22. Jag har ju jobbat där i många år och jag tror att jag där anses vara en san- sad person. Jag vet också att de kommer att skratta åt mig.

Så ringer jag då och jag är naturligtvis den enda som ringt i detta ärende. Och naturligtvis skrattar min fd kollega, nattchefen.

Nästa dag är det söndag och vi åker till bondesläktingar i Västmanland. Där är det ingen som skrattar när vi berättar om vår egendomliga upplevelse. Ring UFO, säger de.

FOA avdelning 5 ska förklara

Det blir måndag morgon och jag har gett mig katten på att nu måste vi få klarhet. Journalisten i mig jobbar fast jag egentligen är ledig i mellandagarna. Ringer bilregistret. Upptaget hela dagen. Ringer

försvarsstaben och en ytterst vänlig jourhavande kapten hänvisar mig till FOA avdelning 5. Det är dit försvarsstaben och alla försvarsgrenar rapporterar »märkligheter».

På FOA svarar Sture Wickerts, meteorolog, den person i vårt land som har till uppgift att försöka förklara underligheter logiskt.

Jag berättar vad vi sett detaljerat och vi resonerar lite kring månljus och tänkbar molnhöjd, trafikflygplan och annat. Han ber att få återkomma sedan han kollat väderläget och Arlandas radar.

Jag ringer UFO i Eskilstuna, ingen mer än jag har ringt om just den här synen. Men Stig Aggestad på UFO säger uppmuntrande att de fått in ovanligt många iakttagelser under hösten.

Ljusfenomen från månen

Nästa dag försöker jag spåra taxichauffören igen, men bilregistret är upptaget. Sture Wickerts på FOA ringer tillbaka. Han berättar att Arlandas radar inte visat något ovanligt den här dagen. Att försvaret inte haft något särskilt för sig i området. Att molnen var rätt glesa och låg på 250 meters höjd. Det var halvmåne med ovanligt starkt sken.

Vi resonerar lite om ljusfenomen från den starka månen. Men jag tror inte att det kan ha varit något sådant.

Jag ringer Norrtälje Tidning. Ingen annan har ringt dit heller, men de lovar göra en liten notis och efterlysa fler vittnen. Men notisen kommer aldrig in i tidningen.

Jag ringer to m Radio Stockholm för nu är jag nästan desperat. Är vi galna, Göran, Pelle och jag? Är det verkligen bara vi som har sett?

Och på Radio Stockholm säger de att efterlysningar gör de inte i Radio Stockholm. Och igen annan har ringt.

– Var det inte du som job- bade på DN förut, undrar radiokollegan klenroget.

Äntligen en till som sett

Så kommer jag äntligen fram till bilregistret. Och taxibilen HNG 441 finns i sinne- världen och ägaren finns på Väddö, norr om Norrtälje.

Och när jag äntligen får tag på den chaufför som körde just den taxibilen tredjedag jul mot Stockholm mellan klockan fem och sex blir jag äntligen lugn.

– Jag åker ofta den här sträckan och det händer att Arlanda-planen flyger ganska lågt här, berättar Christer Malmqvist för mig i telefonen.

– Jag trodde först det var ett flygplan, säger han. Men jag hade en passagerare i bilen, en ung kille som sa: Det där är ju inget flygplan, så sakta det går. Det har ju ingen stjärt.

– Jag öppnade to m takluckan så han skulle kunna se bättre. Själv uppfattade jag en krans av olikfärgade ljus. Och hela vägen in till Stockholm talade vi om UFO, berättar han.

Tack snälla Christer! Det här räcker för oss, Göran, Pelle och mig.

Det är inte bara vi som har sett. Men vad vi har sett är bara Pelle säker på: Det var ett UFO! Vi vuxna nöjer oss med att vi sett någonting som inte är likt någonting annat...

Inger Wennerlund

Teckning:
Lennart Rydén

Vad är det som händer i mörkaste Småland

Polis jagade

flygande tefat...

Av SUNE SUNDAHL
LJUNGBY (GT) Polispatrullen jagade ett flygande tefat!

Polisinspektör

Stig Carlsson och hans kollega Torsten Karlsson i Ljungby förföljde i fredags kväll ett cirkelformat mystiskt föremål.

Föremålet gick på relativt låg höjd och var intensivt djuprött i centrum.

Både Stig Carlsson och hans kollega är övertygade:

– Det finns ingen rimlig och naturlig

förklaring till vad vi såg.

Klockan var exakt 21.15 i fredags när polismännen upptäckte föremålet.

– Min första omedelbara tanke var att någonting höll på att störta, säger Stig Carlsson. Därför satte vi fart mot platsen där vi beräknade att föremålet skulle slå ner.

Men bara någon sekund senare kunde polismännen konstatera att föremålet inte var på väg nedåt.

– Det rörde sig horisontellt över himlen och höll tämligen god fart.

• MYSTISK

Flera människor i området kring Tutaryd och Ryssby utanför Ljungby

såg det mystiska föremålet. Margareta Johansson och hennes dotter var på väg från Växjö till Ryssby när hon såg föremålet.

– Det var min dotter som upptäckte det, säger Margareta Johansson. Hon ropade till mig att någonting lyste på himlen – och då såg jag också någonting som såg ut som en knallröd lysande ring.

• KONTAKT

Polispatrullen kontakta- de ledningscentralen i Ljungby som i sin tur tog kontakt med flygledarna på Sturup.

– Det enda som fanns i luften vid den tidpunkten var ett norrgående passagerarplan som gick på 10 000 meters höjd i norrlä-

den utanför Ljungby, berättar Stig Carlsson. Efter som man inte såg föremålet från flygplanet utgår vi från att föremålet gick på relativt låg höjd.

Polisinspektör Stig Carlsson avfärdar de vanliga förklaringarna i sådana här sammanhang, om raketer, meteoror och väderballonger.

– Under mina år i polisen har jag massor av gånger tagit hand om väderballonger som störta, säger han. Jag vet hur en väderballong ser ut och jag vet framför allt att de inte kan ge ifrån sig något sådant här intensivt djuprött sken.

• RAKETER

– När det gäller raketer, bomber och lysgranater vet

jag också hur de fungerar, säger Stig Carlsson. Hade det handlat om någon slags raket hade ju banan varit fallande. Det här föremålet rörde sig horisontellt.

– Dessutom brukar det lossna diverse partiklar från både kometer och raketer. Det gjorde det inte från det här föremålet.

Stig Carlsson och hans kollega menar att det är mycket svårt att uppskatta föremålets höjd.

– Det var bekmörkt när vi såg föremålet och det fanns alltså inte referenspunkter på marken, säger Stig Carlsson. Men eftersom man inte sett ett dugg från passagerarplanet som gick på 10 000 meter måste man utgå från att föremålet gick lågt.

Han tror inte på flygande tefat

HAN VET ATT DE FINNS...

□ Boris Jungkvist från Häggvik i Sollentuna är en av de många som hårdnackat vägrar att tro på flygande tefat.

Han vet att de finns.

Ända sedan han själv tillsammans med sin far och sin bror 1949 såg ett flygande tefat vid sjön Magelungen i södra Stockholm har Boris Jungkvist använt en stor del av sin fritid till att forska om oidentifierade flygande föremål.

Varför de nu kallas oidentifierade, förresten.

I de båda böcker han har skrivit, "UFO - en fantastisk verklighet" och "Besökare från kosmos", identifierar Boris Jungkvist ett tjugotal av de vanligaste UFO-modellerna.

Där finns både de vanligaste konventionella tefaten såväl som klotformade, äggformade, cigarrformade och några ser ut som upp-och-nedvända kastruller.

Överfylld pärm

Kring sig har Boris Jungkvist samlat ett trettiotal andra tefatsentusiaster i Sollentuna som tillsammans utgör Häggviks ufologiska forskningscenter. Ytterligare omkring 170 medlemmar finns spridda över hela landet.

- Vi har ett formulär som folk får fylla i när de har gjort ufoobservationer, säger Boris Jungkvist och visar några papper.

- Där får de ange när, var och under vilka förhållande de gjorde sin observation och hur föremålet såg ut - alltså form, färg, rörelser osv.

Han visar en överfylld pärm med rapporter.

- Den senaste var den 1 oktober i år. Det var i Hallsberg. En annan ganska färsk tycks ha varit uppe i Hudiksvall i augusti.

Normala tefat

Omkring 80 procent av alla observationer kan Boris Jungkvist avskriva efter kontroller. Han har regelbundna

kontakter med försvaret, flyget, SMHI och observatoriet i Saltsjöbaden.

Dessutom får han varannan vecka meddelanden från NASA, den amerikanska rymdflygstyrelsen, om de satellitobservationer den har gjort.

Men 20 procent kvarstår som oförklarliga. Eller snarare: högst förklarliga och normala ufos.

- Bevisen är överväldigande för att ufos verkligen existerar, säger Boris Jungkvist. Det finns tusentals dokumenterade observationer där flera människor, oberoende av varandra, har sett ufos. I flera fall har föremålen också registrerats på radar, man har hittat avtryck i marken där ufos har landat och det finns bevisligen äkta fotografier.

- Till och med kvarlämnade metallföremål från tefat.

Dessutom betonar han att observatörerna påfallande ofta är militärer och piloter, vilkas yrkeskunskaper gör dem till extra pålitliga vittnen.

- Man har använt sig av datorer för att skilja ufos från alla andra flygande föremål. Alla detaljer som är typiska för kända föremål har matats in i datorn och då får man fram vilka egenskaper som är speciella för ufos.

Rör sig ljudlöst

Typiskt för de flygande tefaten är att de rör sig ljudlöst, kan accelerera blixtnsabbt från stillastående till oerhörda hastigheter, kan ändra riktning tvärt, bli självlysande och ändra färg.

Ett mera originellt ufo observerades vid sjön Närdingen i Norrtäljetrakten sommaren 1976. Det hade formen av ett dubbeldeckat flygplan av typ de Havilland Tiger Moth från 1930.

Kanske ett led i en planmässig taktik av ufo-intelligenserna för att förvilla och vilseleda, så att vi blir förda bakom ljuset om ufonauternas verkliga avsikter. Så funderar Boris Jungkvist i sin senaste bok om den märkvärdiga observationen vid Närdingen.

Och vilka är då rymdvarelsernas avsikter med sina besök?

Ja, många tecken tyder på att de bedriver någon form av vetenskapliga observationer här. Kanske för att planera en framtida invasion av jorden.

Vittnen har sett humanoiderna, som de kallas, ta prov av bergarter, växter och andra föremål.

De är också påfallande intresserade av militära installationer och kraftverk, liksom av våra kommunikationsmedel och sötvattensreserver.

□ Ungefär så här ser ufonauterna ut, enligt närmare 500 olika vittnesuppgifter. Teckningen har gjorts av Pepito Jimenez i UFO-Häggvik och den finns med i Boris Jungkvists bok "Besökare från kosmos".

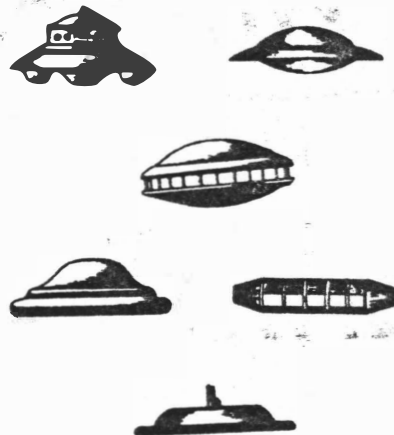
Täta tefatsbesök

Vissa områden i landet har fått fler tefatsbesök än andra. till exempel Norrbotten och Småland men också trakterna norr om Stockholm.

Ett flertal observationer har gjorts i Vallentuna, Norrtälje, Danderyd och Sollentuna.

Men de enda flygande föremål som syns på himlen när vi lämnar Häggviks ufologiska forskningscenter kan klart identifieras som en samling änder i plogformation.

GERT HOLMERTZ

K

Kulturbiten

Existerar UFOs eller s k flygande tefat?

□ UFO – flygande tefat – läser man inte så mycket om i tidningarna nuförtiden. Men att folk ser UFO och rapporterar vad de sett framgår bla av Boris Jungkvists nyutgivna bok »Besökare från kosmos». (Zindermans). 20–30 procent av alla tefatsobservationerna har – enligt Jungkvist – ingen naturlig förklaring.

Boris Jungkvist menar att myndigheterna – framför allt de militära – tiger med och mörklägger UFO-händelser. Det påståendet gäller väl främst USA men också här i Norden förekommer nedtystning och mörkläggningsanser Jungkvist.

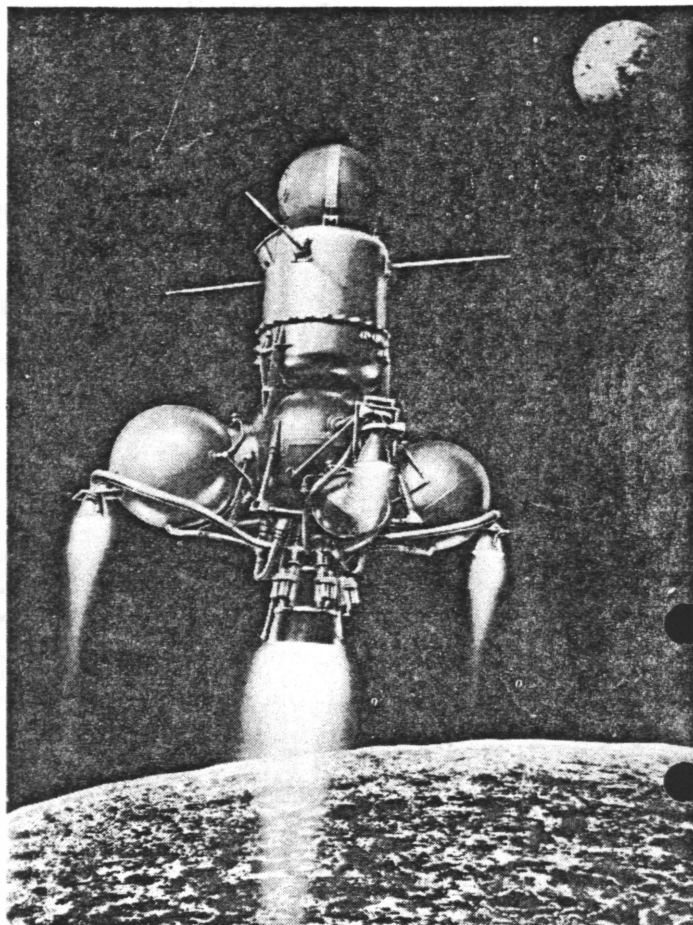
Det finns otvivelaktigt folk som ser UFOs, men varför är det så få människor som gör det? Den frågan har inte Boris Jungkvist något riktigt svar på.

Hans viktigaste svar är väl att det är fler än de två-tre människor som hör av sig som ser tefaten, men de andra vågar inte tala om vad de sett av fruktan att bli förlöjliga.

Kan det svaret vara riktigt? Det är svårt att tro att folk är så rädda. Egentligen är det väl inte så märkligt om det finns andra varelser än vi människor som kan ge sig ut i rymden. Mot den bakgrunden borde människor inte känna rädsla för att tala om att de sett flygande tefat.

Hur ser det vanligaste tefatet ut? Det tycks vara fyra-fem meter i diameter och ha en kupol på översidan. Tefaten roterar och är oerhört rörliga i luften såväl vad gäller manövrer som hastighet. Tefaten avger ett surrande ljud under flygning.

De varelser som iakttagits i tefaten, humanider, är mellan 1 och 1,5 meter långa och bär rymd räkter. Enligt de rapporter som Boris Jungkvist refererar har det varit flera kontakter mellan humanoider och människor.

Nej, det här är inte något flygande tefat, utan Luna-16, en sovjetisk månlandare. Kanske är det dessa maskiner som de troende UFO-fantasterna sett flyga genom luften.

Boris Jungkvist vill att Sverige ska satsa minst 200 miljoner kr på ett verkligt vetenskapligt UFO-forskningsprogram. Det är kanske inte så tokigt förslag. Då skulle vi kanske få veta

om det ligger något konkret bakom talet om flygande tefat.

Just nu kan dock myndigheterna med rätta säga att vi inte har råd.

Roland Ekström

Pilot kidnappad av flygande tefat?

Ufo-feber har drabbat Australien sedan en pilot ombord på ett litet Cessna-plan försvunnit över den australiska sydkustens. Den 20-åriga piloten rapporterade om ett långt flygande föremål med vita och gröna ljus som "lycks leka något slags lek" innan radiokontakten med marken bröts och han försvann spårlöst. Det skedde i lördags kväll.

Sikten var god på lördag kväll och erfarna piloter har sagt att Venus, som just nu lyser mycket starkt, tenderar att ändra färg drastiskt när man befinner sig en bit upp i luften.

En utskrift av inspelningen av Valentichs sista ord till kontrolltornet i Melbourne visar att han frågar flygledarna om de kände till om någon flög under 5 000 fot (knäppt 2 000 meter) just då. "Ingen trafik känd", svarade tornet. Valentich sade då att ett stort flygande föremål med "fyra star-ka ljus" passerade tusen fot ovanför honom.

Själv befann han sig på 4 500 fot och föremålet närmade sig honom från öster. – Det tycks stå stilla. Jag cirklar och föremålet cirklar ovanför mig. Det har ett grönt ljus och ett slags metalliskt sken på utsidan, sade han till kontrolltornet.

Några ögonblick senare rapporterar han: – Motorn hackar och hostar.

– Vad tänker ni göra? frågar tornet.

– Försätta mot King Island. Den okända maskinen flyger ovanför mig.

Därefter slocknade Valentichs radio. (TT – AFP, Canberra)

Sedan dess har hundratals människor rapporterat att de sett Ufo's (oidentifierade flygande föremål) längs hela staten Victoria på kust. Trots grundliga spaningar har ingen ledtråd hittats som kan ge lösningen till mysteriet med 20-åriga Frederick Valentichs försvinnande.

Den bästa förklaringen som luftfartsmyndigheterna hittills hittat är att Valentich kan ha vänt flygplanet av misstag i mörkret efter att ha tappat begrepp om vad som var upp och ned. Han kan då ha sett ljus reflekteras i molnen medan han flög upp och ned.

TORONTO FALLET.

FRÅGOR UNDER HYPNOS

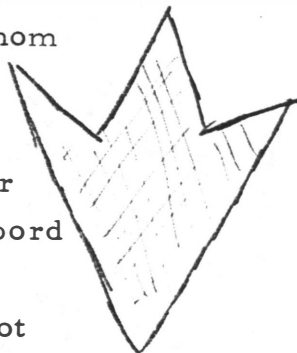
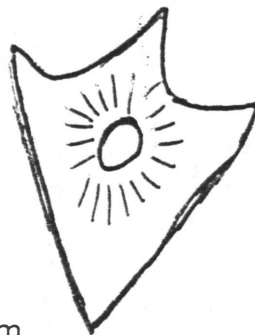
CUFORN kontaktade en doktor i Toronto som var specialist på hypnos och sammankomsterna återupprepades under hypnos den 10, 18 och 24 oktober med Sarahs mor närvarande. Doktors namn är utelämnat eftersom han inte vill bli "bombaderad" med telefonsamtal från personer som önskar att få berätta under hypnos. Han föredrar att få bli kontaktad genom CUFORN.

Följande är en summering av bandinspelningen under hypnosen. För sammanhanget: några uttalande i andra mötet hör ihop med uttalandet i första mötet.

10 okt 1979: Sarah sa, att hon fördes till fots genom UFON:s vägg. Interiören var upplyst med ett konstlat ljus överallt, men skarpare än normalt ljus. Sarah kände en doft av kyckling. Hennes händer gick igenom allting som hon rörde vid utom en vanlig katt från jorden. De talade om för henne att de hade fött upp den ombord och skulle kanske släppa den lös. Varelserna hade inte gjort någon test på katten, som flanera runt i farkosten.

Hon sa vidare att det var sju skyggliknande varelser ombord och att hon kunde se rakt igenom dem. De var långa ovala, liknade en stor amerikansk fotboll c:a 4 foot höga. De verkade kristallklara. Var och en hade olika färger. Sarah sa, att de tilltalade henne genom telepati och talade om att de tagit henne för att testa vad en människa är gjord av. De sa att de varit på jorden förut och skulle återvända när hon var 25 år. Hon kände som om hon varit ombord ett helt år.

Doktor: Stannade Du på jorden eller såg Du något från rymden?

Sarah: Ja, Jag såg hela världen.

Dr: Tog de Dej till en annan värld?

Sarah: Ja, de visade mej den här platsen. Det är rött och det finns men finns inte ändå.

Dr: Var det en annan planet eller stjärna?

Sarah: Ja.

Dr: Kommer Du ihåg vad de gjorde med dej eftersom Din hy fick något som liknade en solbränna?

Sarah: Det skarpa ljuset. Det var tvunget att vara på hela tiden. De måste ha ljus

Dr: Varför?

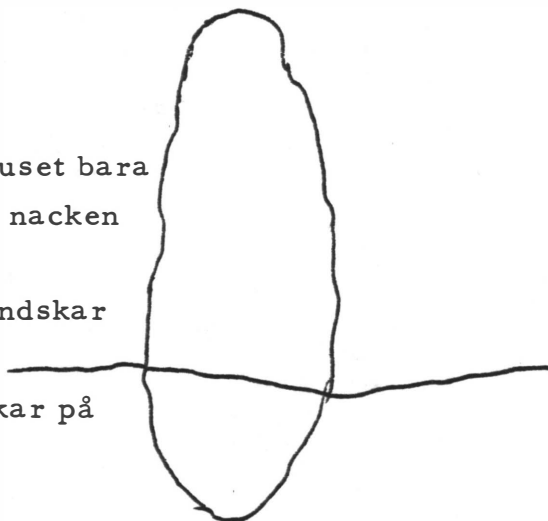
Sarah: För att hålla dem levande.

Dr: Varför orsakade de skarpa ljuset bara solbränna på ditt ansikte och nacken och inte på dina händer?

Sarah: På grund av att jag bar handskar på händerna.

Dr: Vet Du varför Du hade handskar på händerna?

Sarah: Nej.

Okt den 18 1979 (andra mötet)

Sarah beskriver den fysiska undersökningens handhavande av henne. De satte in instrument i hennes mun. Ett ljus riktades mot hennes tumme och pekfinger som smärtfritt brände hål i vart och ett av dem. Blod sipprade fram från hålen, en maskin var placerad på hennes huvud "för att finna ut vad jag visste". Hon frågade varelserna var de kom ifrån, men hon sa att hon inte visste vad deras svar var.

Sarah så en ordinär engelsktalande man i farkosten. Han sa att han var där för samma test. Han talade om sitt första namn, men hon kommer bara ihåg att det börjar med A. Han kom härifrån, men inte från men inte från det här området, sa Sarah. Mannen sa att han togs ombord efter henne på farkosten. Han var fortfarande ombord när hon lämnade farkosten

Varelserna talade om för henne att de tänkte släppa honom efter hennes frigivning. Den mannen kunde vara en kanadensare.

"A" berättade för henne att han inte tyckte illa om att vara ombord på farkosten. Han frågade varelserna frågor när Sarah var närvarande, men Sarah kunde inte komma ihåg dem. .

"A" hade mörkt hår vilket började gråna. Han verkade vara omkring 43 år. Han var inte så lång men fritidsklädd.

Han talade om för Sarah att han var affärsägare.

Sarah sa att det fanns mycket grön växter och datamaskiner ombord, fast de flesta av datorerna fanns i ett annat rum som hon bara fick en glimt av.

Dr: Hur kom Du ut från UFO:t?

Sarah: De tog mig genom dörren (det var inte en dörr i en annan färg) Det var bara ett litet hål i väggen.

Jag gick igenom hålet, sedan sovde de mig och därefter var jag på marken.

Dr: Kommer Du ihåg hur de sovde dej?

Sarah: Ja

Dr: Hur?

Sarah: De sa åt mig att sova.

Dr: Ser det ut att vara verklighet eller som en avlägsen dröm?

Sarah: Jag skulle vilja säga verklighet.

Dr: Var Du någon gång rädd?

Sarah: Nej

Dr: Kände Du att de var vänligt inställda?

Sarah: Ja

24 okt 1979 (3:dje mötet)

Lägg märke till att händelserna refererar till den 11 okt 1979, en dag efter första mötet

Dr: Vad ser Du?

Sarah: Jag ser en lustig man, han är lång och mager och bär lustiga skor

Dr: På vilket vis är skorna lustiga?

Sarah: Jag vet inte, de är bara lustiga

Sarah talade om för doktorn att hon var på skolans gårdsplan under lunchtimmen med sina vänner. Den lustiga mannen MIB =man in black=mannen i svart_ hade följt efter henne till

gårdsplanen från konditoriet. MIB-mannen kom fram till henne och bad henne att flytta sig bort från sina vänner. Sedan började han ställa

...frågor. Hon sa att han desperat ville ha reda på vilka hennes vänner var.

Dr: Gav han dej ingen anledning varför han ville veta vilka de var?

Sarah: Jag tror han ville döda dem.

Dr: Varför? Trodde han de var farliga?

Sarah: Ja jag tror det.

Mannen i svart sa att han hade en massa kompanjoner överallt. Han varnade henne om hon inte berättade om allting som hänt ombord på UFO:t, han och hans vänner skulle förfölja henne. Och om hon lämnade honom under deras samtal, skulle han skrämma henne. Hon tänkte ropa på hjälp men hon kunde inte för mannens tankar var starkare än hennes.

Sarah talade om för honom exakt vad hon sett och hört ombord på UFO:t. Han verkade nöjd med hennes information, verkade bara överraskad när hon nämde datamaskinerna. Han sa att han visste att det var en man ombord på UFO:t.

Han sade till henne att han hade pratat med den mänskliga mannen sedan dess

Dr: Hur slutade ert samtal.

Sarah: Han bara gick.

Dr: Menar Du att han bara gick sin väg.

Sarah: Nej, han bara försvann.

Dr: Mitt framför dej?

Sarah: Ja.

Dr: Tror Du han var mänsklig?

Sarah: Nej.

Sarah hade talat om för Mr Muscut om mannen i svart den 12 okt 1979. Han sa att han var 6 foot hög och såg ut som en död person. Han hade ett glanslöst gråtonat ansikte, sneda ögon och bar en svart kostym. Sarah kunde inte komma ihåg konturerna på hans läppar, men kom ihåg att han hade ett lömskt leende. Han hade en mycket spetsig näsa, långa naglar på långa smala fingrar. Hans fötter pekade ut i 90 grader. Hans skor hade 7-8 em höga klackar.

Fortsättning följer i nästa nummer.